

Vážené členky a členové TAKu, přátelé, stezkařky a stezkaři

Rozhodl jsem se, že letos vám nebudu tady suše vypočítávat, co jsme loni absolvovali, a že místo toho vám radši povím jeden příběh.

Bylo to na konci roku, kdy se skupina Stezkařů po delším výletu mimo civilizaci, vřítla do jedné restaurace, hned zasedli ke stolu, nechali si donést pití, někteří vybalili kytary a začali pít a zpívat. Všichni, všichni, až, až na jednoho. Ten si sednul do kouta a začal na stole před sebou vykládat písmenkové pexeso. Všimnul si toho hospodský a hned se k němu přičítal, „můžeš mi rozumně vysvětlit, co to tady děláš?“. „Zajisté“, odvětil dotyčný. „V to doufám, protože jinak bych tě musel okamžitě prásknout ostatním, v souladu se stezkovými zvyklostmi“. „Víte, pane hostinský, během mnoha minulých let a i v loňském roce jsem absolvoval hodně akcí a paměť už mi tak neslouží, tak si pomáhám tímto písmenkovým pexesem. A doufám, že vy dokážete uspokojit moji žízeň tak, jako dokážou osvěžit moji paměť a moje vzpomínky na loňské události tato písmenka“. Pak se napil a spustil:

„Když otočím písmeno A – vzpomenu na Stezku**A** půl, ta se loni konala již po třiatřicáté a to na Třeboňsku pod vedením Lenky Borgesové a Jany Vorlové

Písmeno B mi připomene **B**laník, konkrétně Jarní výstup na Velký Blaník, 19. ročník a Vláda Švejda

C – to je přece **C**esta jenom tam, loni do Mladějova a samozřejmě Ivan Fridrich

D – no to nemůže být nic jiného, než **D**ědkovský bál, 48. Jirka Klíma a Pavel Stulík

E - ech, to mě vždy přiměje k takovému povzd**E**chnutí nad tou spoustou různých zbytečných řečí, či lépe řečeno keců, které se loni objevovaly v souvislosti s pořadatelstvím některých akcí, řečí, když o něčem rozhodujeme, keců, které naprosto spolehlivě odradí každého případného zájemce o členství v našem klubu

No ovšem, písmeno F – naše **F**undamentální akce: Stezka. Loni první stezka druhé šedesátky, zakončení na velmi zajímavém místě – na hradu Helfenburk nad Bavorovem, pod hlavní taktovkou

Tomáše Svobody a pod heslem Schwanzenbergů Nil Nisi Rectum – Nic než zákon. Jak to by se hodilo na náš dnešní svět v naší zemi!

G – ano Garda, přesněji řečeno jezero **G**arda a k němu ještě další severoitalská jezera – Ledro, Idro, Teno, Cavedine, Ampola; kam jsme se vypravili v létě na cyklozájezd, mimochodem, kde se mezi účastníky sešli čtyři šéfové Tras

H – **H**érakleidy, loni v listopadu již čtvrté, tentokrát Severské, v režii rodiny Fuchsových

I – to je **I**tálie a Madonna di Campiglio, pravidelné lednové nebo únorové lyžovačky s Milošem Neumanem

J – **J**áchymov a Jirka Rada, první to akce v kalendářním roce, bohužel to nyní vypadá, že už tomu tak nebude

K – připomene naopak poslední akci v roce – **K**oledování, zpívání koled u Apolináře

L – vzpomenu na **L**esní hry, v loňském roce posloužila tato akce jako krytí pro tajnou misi na záchranu Sněhurky a to pod dohledem Starých pák. Mimochodem, Sněhurka byla zachráněna

M – **M**artinské posvícení, hotel Svornost a Trasa 1, loni Námořnické posvícení

N – to mi vždy připomene, že pořadová čísla u drtivé většiny jednotlivých akcí mají už hodně vysoká čísla, že nám nějak pořád chybí akce s **N**ízkým číslem, že už nejsme schopni vymyslet **N**ové akce, byly by sakra potřeba, i když

O – **O**rientační běh v okolí naší táborové louky, 1. ročník velmi vydařené akce našich mladých. Tady bych jen připomenul, že jsme také přispěli skromnějším příspěvkem na vytvoření speciální mapy

Písmeno P – no, to nemůže být nic jiného než Pantakovky, jednačtyřicáté a opět Veronika a Monika

R – to mi připomene **R**udu Mráze a Shnilku, 21. Opět v Nových Hutích na Šumavě

S – slavná mateřská akce předchodí – **S**panilá jízda, již dvačtyřicátá, v Beskydech, loni jistou zvláštností bylo, že ustředění houfců bylo až na zakončení

T – to je přece **T**ykolka, tedy 20. jízda Antonie **T**ykolové, Hlavatce a Karel a Monika **M**oravcovi

U – to si vzpomenu, že **U** mohly na Bílé Hoře opět byli na svatého Jiří vítání hadi a štíři hraním kuliček a čáry

V – **V**ítání léta, úředníci byli i loni příznivě nakloněni a po jedenatřicáté jsme díky Mirdovi Hozovi přivítali léto, i když to bylo v menším množství

a bohužel **X** – takový křížek, kříž – to mi připomene že také v loňském roce se definitivně uzavřela pozemská stezka řady dalších z nás

Y – to připomene, že každé první pondělí v měsíci je schůze v **T**Yřově domě a letní schůze byla v zahradní restauraci u stanice Praha - Hlubočep**Y**

A konečně **Z** – nemže být nic jiného, než **Z**ahájení, ale i **Z**akončení cyklosezóny, již po pětadvacáté, zahájení tradiční v Týřovicích (Lenka Borgesová), zakončení již podruhé netradiční u Chocerad (Moravcovi)

TAK, pane hostinský, vidíte, že to není jen dětská hra, ale poslouží to i jako dobrá pomůcka pro připomenutí toho, co jsem prožil, případně co jsem mohl prožít, kdybych nebyl líný. A hlavně mám dobrý pocit z toho, že se nám stále ještě daří zaplnit celou abecedu.“

Domluvil a dlouze se napil a od vedlejšího stolu zaznělo jako tečka písmeno „**Ž**“ - Žížaličky.

A přátelé, tento příběh je pravdivý, protože celý ho v loňském roce prožil:

T. academic club.

Děkuji za pozornost
Vladomír Roith